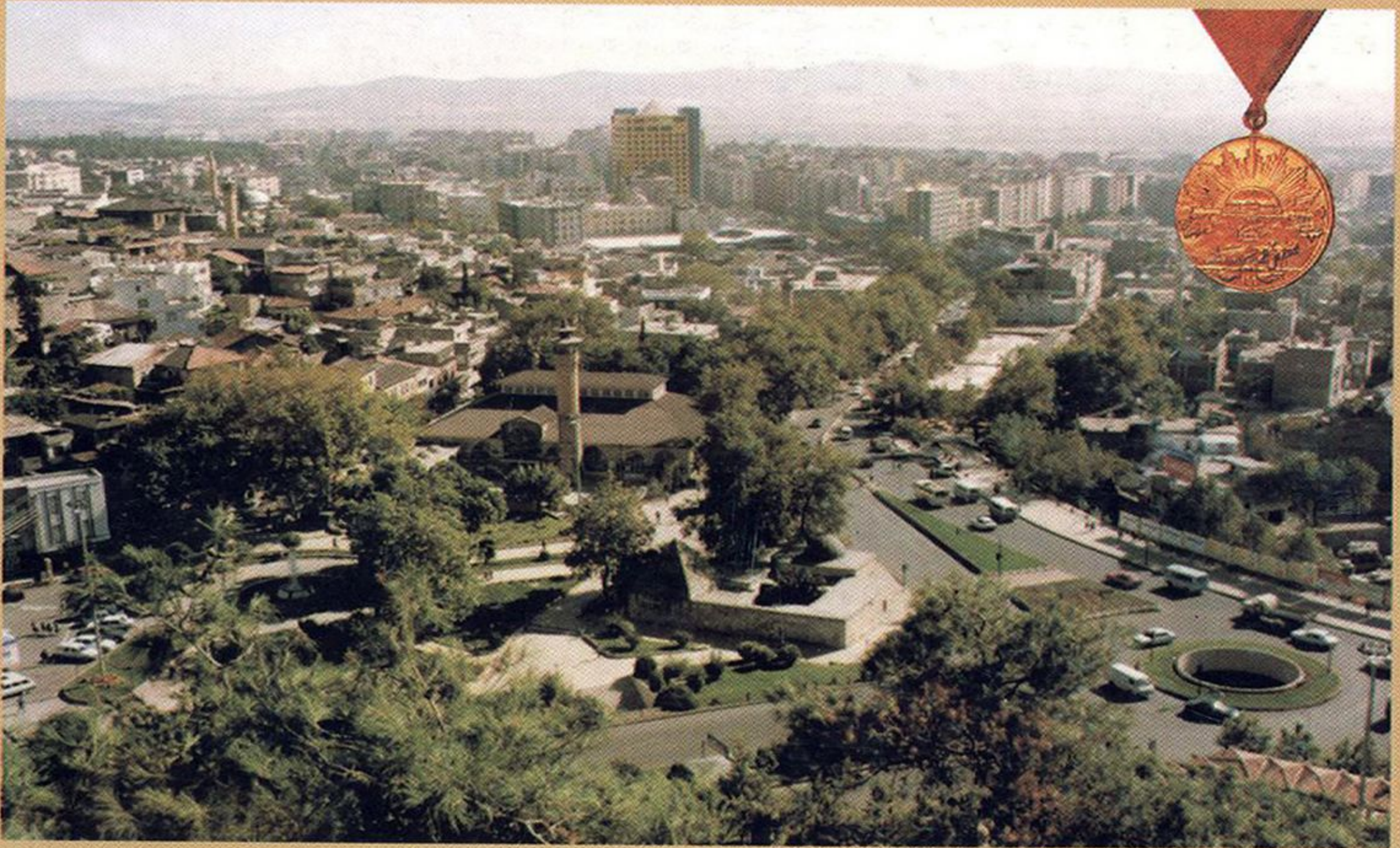

KAHRAMANMARAŞ DESTANI

İmran KILIÇ

KAHRAMANMARAŞ BELEDİYESİ
KÜLTÜR HİZMETİ

Kahramanmaraş Belediyesi
Kültür Hizmeti

KAHRAMANMARAŞ BELEDİYESİ
KÜLTÜR HİZMETİ

Üretim :

UKDE Basın Yayın Organizasyon

Baskı :

Selçuk Ofset

Dizgi :

Selahattin YAKAR

Baskı Tarihi :

Şubat 2001

KAHRAMANMARAŞ DESTANI

İmran KILIÇ
Müftü

KAHRAMANMARAŞ
BELEDİYESİ
2001

İmran KILIÇ

1957 yılında Kahramanmaraş Merkez Cüceli Köyünde doğdu. İlkokulu 1969 yılında köyünde bitirdi ve Kahramanmaraş İmam-Hatip Lisesi'ne kaydoldu. 1976 yılında buradan mezun olarak Atatürk Üniversitesi İslâmi İlimler Fakültesine kaydoldu. 1981 yılında buradan mezun olduktan sonra Ankara da açılan Müftülük ve vaizlik sınavını kazandı. Stajyer müftü yardımcısı olarak Antalya iline atanıp burada aynı zamanda Diyanet İşleri Başkanlığının açtığı Hizmet Öncesi Eğitim Kursuna katıldı. Çeşitli yerlerde vaizlik ve müftülük görevini yürüttü. Şu anda Kahramanmaraş ili Pazarcık ilçesi ilçe müftülüğü görevini yürütmektedir. Evli ve üç çocuk sahibi olup Arapça bilmektedir.

TAKDİM

Şehrimiz Kahramanmaraş tarihin kayıt düştüğü en eski kentlerden biri olma vasfına sahiptir. Bu kent, Hititlilere, Asurlulara, Makedonyalılara, Bizanslılara ve ardından İslam alemine yurt olmuştur, yüzyıllar boyu. Tarih ve kültüründeki çeşitlilik, coğrafyasında da kendini göstermiştir. Tarihin en eski kentlerinden olduğunu belirttiğimiz bu kent, tarih boyunca çok büyük savaflara, toplumsal olaylara tanıklık etmiştir. Ama bu topraklar üzerinde yaşayan insanların yüzü hep üretime dönük olmuştur. Toprak ve su onlar için yaşam kaynağı olmuş, hep üretmiş ve ürettikleri ile bağımsız yaşamın mutluluğunu duymuştur. 19. yüzyılın bitmez tükenmez savaflarının ardından yerle bir olan bu kent, 12 Şubat 1920'de bağımsızlığa ulaşmış, bugünlerde ise ekonomik bağımsızlığın mücadelesini vermektedir. 81 yıl önce elinde kazma ve kürekle karanlığa karşı mücadele veren Kahramanmaraşlı, bugün çağın en son teknolojisini kullanarak ekonomik bağımsızlık için mücadele vermektedir. Toprak ve su nasıl ki yüzyıllar önce Kahramanmaraş için hayat kaynağı olmuşsa bugün de

verimli Kahramanmaraş ovasında ekilen ve sulanan pamuk, tekstilde Kahramanmaraş'ın ismini değil Türkiye'ye, dünyaya duyurmuştur. Topraktan pamuğa, pamuktan ipliğe uzanan öykü Kahramanmaraş'ın kaderini değiştirmiştir.

Maddi kalkınmanın yanında kentlerin öz kültürlerini yaşatmaları da varlıklarını devam ettirmenin en önemli köşe taşıdır. Şehrimin Kahramanmaraş zengin kültürü ve birikimi ile eşi gösterilemez kentlerimizden olmasına rağmen malesef bugün yeterince tanınmamakta, daha doğrusu varlığını gösterememektedir. İşte bu bilinmezliğin giderilmesine bir katkıda bulunması amacıyla elinizdeki "KAHRAMANMARAŞ DESTANI" Pazarcık İlçe Müftümüz İmran KILIÇ bey tarafından kaleme alınmış ve belediyemizin kültür hizmeti olarak elinize ulaşmıştır. Kültür müdürlüğümüzün kuruluş aşamasından sonra bu çalışmalar daha bir düzen ve süreklilik içerisinde devam edecektir.

Hedef, kültürü ve kalkınmışlığı ile bölgesinde lider, dünya ile bütünleşen, uluslararası ilişkileri yüksek bir kent olmaktır.

Nice 12 Şubatlarla...

Hanefi MAHÇİÇEK

Belediye Başkanı

ÖNSÖZ

Bismillahirrahmanirrahim

Allah'a hamd, Rasûline, O'nun âline, ashabına salât ve selâm olsun.

Destanlar, bir milletin bütün varlığını, elem ve kederleriyle sevinç ve coşkunluklarıyla, bütün duygu ve düşüncelerini; millet olma yolundaki çabalarını ve bu çabalardan doğma canlı ve her zaman tâze hatıralarını; geleceğe yöneltmiş dinamik emellerini bir mefkûre yumağı halinde derleyip toparlayan en zengin edebi hazinelerdir.

Destanlar milletlerin birinci sırada düşünülen kaynaklarıdır. Milli destanlara sahip olmayan milletlerin tarihi zenginliği de kısırdır.

Bununla beraber destan tarih demek de değildir. Ama bir destanın içinde tarihi vakıalar da bir çekirdek halinde bulunabilir.

Destanlar bir milletin geçmişteki bütün varlığı. Ve geleceği aydınlatmak için seferber edilmiş topyekün ışık gücüdür.

Bu günün imkânlarını yaşayan her insan destan günlerini ve o günlerin havasını hatırlamaya ve öğrenmeğe çalışmak zorundadır. Ancak o zaman destanlarda gizlenmiş bir çok acı ve o nisbette de güzel gerçekleri görebilir.

Bu hatırlayış ve öğreniş günümüz insanını geçmişleri ile karşı karşıya getirecek, bu ise onları duymak ve onların yaşadıkları olayları onlarla beraber yaşamak demek olacaktır.

Destanları yaşayan ve yapanların, bize bu günümüzü ve geleceğimizi hazırlayıp emanet edenlerin bu gayret ve emânetlerini küçümsemeyiz. Onların bu çabaları olmasaydı bu günün şartları başka türlü olabilirdi.

Biz bu mütevâzi eserimizde, doğup yaşadığımız, havasını teneffüs edip nimetleriyle barındığımız Kahramanmaraş'ımızın bu gününü, dününü, geçmişini, geçmişte ecdadımızın yaptıklarını, yaşadıklarını öz ve bütün olarak, herkesin anlayacağı bir kolaylık ve akıcı bir üslupla dile getirmeğe gayret ettik. Ayrıca geleceğe bir kısım atıflarda bulunup ışık tutmak çabasında olduk. Samimi duygularla günümüz ve geleceğimizle ilgili temennilerimizi dile getirdik çünkü; olayları yapıp yaşamak kadar, hatırasını canlı tutup nesilden nesle aktarmakda önemlidir.

“Kahramanmaraş Destanı'nın yazılıp basılmasında emeği geçen Serdar YAKAR ve Editör Selahattin YAKAR Bey'lere ayrıca bu destanımızı bastırıp halkımızın dikkatlerine sunan Kahramanmaraş Belediye Başkanımız sayın Hanefi MAHÇİÇEK'e teşekkür ediyorum.

Gayret bizden tevfik Allah (C.C.) dandır. O ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır.

İmram KILIÇ

HAMD edelim YARADAN'a
SALÂT, SELAM olsun O'na.

Dinleyiniz ey kardeşler
Anlatayım size bir yer.

Bu gününü ve dününü
Gelmiş geçmiş bütününü

Dağı, ovası, havası
BURDA'dır her şeyin HAS'ı

Yıllanır dağlarında, KAR
Münbittir zümrüt Ova'lar

Güneş toprak hava ve su
Bunlar bereket olgusu

CEYHAN burada oluşur
Birçok kol alır, gelişir.

Temiz ve bol sular, çağlar
Her yer yeşil, bahçe, bağlar

Nergizli hem mor sümbüllü.
Çiğdemli, güllü bülbüllü

Engininde turaç seker.
Yükseğinde keklik öter.

Ormanlar cennetten köşe
Çam, Ardıç ve Sedir, meşe.

Altı çimen bezeli
Çiçeklerin en güzeli

Kurda, kuşa mekân olur.
Sanırsın düğün kurulur.

Sebze tahıl ve bakliyat,
Akla gelen her tür irad

Bitki, meyve kim ne arar.
Pamuk, biber, elma ve nar,

Kaysı, zeytin, hurma, incir,
Vişne, kiraz sayma bir, bir

Çeltik, keven daha nesi
Sanki “BOTANİK BAHÇESİ”

Hele meşhur DONDURMA’sı
Bal, salep ve süt karması

Barajlar, göller, yaylalar
Bir değil, her yerinde var

Sehil yayla yanyanadır.
Öğmüş yaratmış ol KADİR

Dört mevsim burda yaşanır
Gören “BAĞ-I İREM” sanır.

ESMÂ’sı tezahür etti
Göklerle yeri varetti.

Bura mamur, pılanlıdır
İnsanları irfanlıdır.

Tarım, sanat, hayvancılık,
Sanayisi ve de balık

En temel geçim yoludur.
İKTİSAD’ının koludur

Ticareti vardır birde.
Alır-satar DIŞ'a YURD'a

Dünyayla bağlıdır bura
Köy, kasaba, ilçe, yöre,

İÇMECE, ILICA'ları
Vardır, şifalı suları.

Emsallerinden de önde.
EKİNÖZÜ ve ZEYTİN'de

Herkes buralara gelir
Dertlerine deva bulur.

Maden yatağı burası.
AFŞIN, ELBİSTAN yöresi

Yeşil GÖKSUN ve ANDIRIN
Manzarayı gelin görün.

CERİT, TÜRKÖĞLU, PAZARCIK
Ve yukarı NURHAK'a çık.

Binbir çeşit nimet dolu
Dile gelir ANADOLU

Pehlivanlar yatağıdır.
Erdemliler otağıdır.

Mert ve sıcak insanları.
Methe imkân yok bunları.

Güzelliklerin SET'i dir.
CİHAN'ın bir ÖZET'i dir.

İşte bu yerler, bu ŞEHİR
Tarihlerle yaşar gelir.

Evvel HİTİT'liler kurdu.
ASUR, MED, PERS devran sürdü

İSKENDER, GURGUM'u aldı.
MARKASI'ye hakim oldu.

KAPADOKLAR'la KOMMEGAN
ROMA, BİZANS geçti burdan

ASHAB-I KEHF'de bu anda
Uyur, yerleri AFŞIN'da.

KUR'AN'da geçer KISSA'sı
Vardır çağlara HİSSE'si

GERMANİKA, MARASİON
Şereflendi İSLÂM'la son.

Şudur değişmeyen gerçek
Günler döndü ve dönecek.

Yeni eskir, doğan ölür.
Dünya kimden kime kalır.

Yer yüzünü gezin gelin
Olanlardar İBRET alın.

Kaç defa doldu boşaldı
Kavimlerden kavme kaldı

Fitri ve ezeli karar,
Bâzısın bâziyle savar.

Bin mülkü yok eden felek,
Aynısını yapsa gerek.

Mazi milletler türbesi
Yutup öğüttü herkesi.

Saltanatlar fenâ bulur.
Cihangirler turab olur.

Devran döner zaman gelir,
Kimse bilmez kim ne olur.

Yıkılmaz denen yıkılır
Heba olup yerde kalır

DÜNYA, kendi dellâ'lıdır.
Denîdir, diller lâlîdir.

Aldırır, hemde sattırır
Sana seni aldattırır.

Kaç ellerden geri kaldı
Kim bıraktı, kimler aldı.

Çok da önemli BURASı
Çünkü AHİRET MEZRASI.

Ne bulacak isek ORDA,
Önden gider hepsi burda

Denenir ve sinanırız
Kaybeder, ya kazanırız.

İşin sonu RABB'e gider,
Mü'minlere yardım eder.

DÖRT HALİFE döneminde,
MUAVİYE zamanında

Fethetti burayı HALİD,
Çünkü o gerçek MÜCAHİD.

Bir ünvanı da SEYFULLAH
Razı olsun O'ndan ALLAH.

Hem sahabî MALİK EJDER,
Makam oldu O'na bu yer.

Eb ve ecdad, adı yaşar.
Yadıyla gönüller coşar.

Gelip geçti kendi burdan,
Makamı verir bize şan.

Daim ziyaret ederiz.
Gittiği yolu güderiz.

BİZANS, HAÇLI ve ERMENİ
Çok kere yıktı GÜLŞEN'i

Arada bir düşman vurdu
Fakat tekrar imar gördü

Eskilerde deprem olup,
En az kırk bin kişi ölüp,

Kalmadı taş üstünde taş.
Bu yüzden denildi MER'AŞ.

Bazan da yeri değişti,
Ama yeniden gelişti.

Neler oldu NUH'dan beri,
Araştır bak tarihleri.

Daha da gör neler olur.
Dünya halden hale kalır.

ATABEK, DANIŞMENDİ'ler,
Yurt eyledi SELÇUKÎ'ler,

İLHANLI, MOĞOLLAR kaldı.
Onlardan MEMLUKLU aldı.

Bur'da bir BEYLİK kurdular.
Adın ZÜLKADİR vurdular.

OĞUZ'un BOZOK KOLU'ndan,
Kökleri TÜRKMEN İLİ'nden.

Nice eserler yaptılar,
Tarihlere bıraktılar.

Birçoğu hala ayakta,
Sevgileri yaşar halkta.

Her an namları söylenir.
Onlara dua eylenir.

Bütün gelip geçenlerin,
Çok izleri var bunların.

Cami, köprü, höyük, kale
Lahit, sütun neler hele.

Hepsi tarih, baştan başa,
Bak da ibret alıp yaşa.

Herkes eseriyle yaşar,
Nasılda bir çığır açar.

Yaşadığı gibi ölür.
Aynı da öyle dirilir.

DEFTER'leri açık kalır,
SEVAP, ya VEBAL yazılır.

Ordusuyla gelip TİMUR
Bu bölgeye verdi emir.

Şanlı OSMANOĞULLARI,
Düştü buraya yolları.

YAVUZ SELİM emri ile,
HADİM SİNAN girdi İL'e.

Atandı bir UMÛM VALİ
Düzeldi KENT'in ahvali.

Yollar hep burda kesişti,
O yüzden refah gelişti.

Gelir artıp sebil oldu,
Ahali'nin yüzü güldü.

Bir zaman oldu kargaşa,
Düştü kardeşler gardaşa.

Birliğini elden koma,
Sonra yaşanır MELHAME.

AHİR ZAMAN FİTNESİDİR.
Şeytanın kışkırtmasıdır.

Her şeyini siler gider.
İki DÜNYA olur heder.

Kabaran sular duruldu,
Burda EYALET kuruldu.

Sağlandı sulh, durdu savaş.
ZULKADRIYE oldu MARAŞ.

TANZİMAT'la geldi SANCAK,
İşler sarpa sardı ancak.

Koynundaki yılan çıyan
Sahibine verdi ziyan.

Dış ve iç düşman birleşti,
Halk'ın işleri zorlaştı.

Diyenler demiş şu sözü,
Karga besle oysun gözü.

Zuhur etti kanlı günler.
Masal oldu mutlu dünler.

MÜTÂREKE'yle beraber,
ÜLKE'yi kabladi keder.

MÜSTEVLÎ'ler anlaştılar,
MEMLEKET'i paylaştılar.

Böyledir feleğin işi.
Her zirvenin var düşüşü.

Neler olmuş neler ola.
Aslan boğdurur çakala.

Önce İNGİLİZ'ler geldi.
KARA GÜN kapıyı çaldı.

Geldikleri o ACI GÜN,
Yapmak istediler düğün.

Ama ABDAL HALİL AĞA,
Düşmedi, hain tuzağa.

Söyledi de şu sözünü,
Kazandı halkın özünü.

“Sarı altınlar istemem.
Davul doldurulsa yemem.

İsteğiniz ne vahşidir
Çomak vurmam, DİN BAHSİ’dir

Gardaş bağrını delemem
Onlar ağlarken gülemem

MÜSLÜMANLAR din gardaşım
Yok sizinle benim işim.”

Bu sözleri dediği an,
Kazandı bir kaybolmaz nam.

Sonra çekilip gittiler,
FİRANSIZ’a terk ettiler.

Onlar hemen geldi bile,
Verdi hainler el ele.

Köşe köşe, bucak bucak
Söndürdüler bir çok ocak.

Fitne ve fesat yaydılar
Nice canlara kıydılar.

Bu olanlar sırasında
UZUNOLUK YÖRESİ'nde.

El uzattılar namusa
Mazlumları sardı tasa.

Ama bunlar RABB'den değil.
Kabahati kendinden bil.

Kula zulmetmez MEVLA'sı.
Çektiği kendi cezası.

Gereken TEDBİR'i almaz.
Kusurlara mani olmaz.

Üç beş gayret çare değil
YEK VÜCUD olmalıdır bil.

Açıklar artar genişler.
TAKDİR'de hükmünü işler.

Düşmana fırsat verilir.
BELA'da umumi gelir.

Suçlu, suçsuz demez iner.
Kuru ile yaş da yanar.

Kırılmasın direnç ancak,
Sen işlerin sonuna bak.

Her şeyde de bir hikmet var.
Şimdi herkes çare arar.

ZULÜM MİLLETE HIZ VERİR.
Uyuyan DEV'i uyarır.

Düşmana İLK ATEŞ açan,
ÇAKMAKÇI SAİT adlı can.

Onlar arasına daldı,
Yaralanıp şehit oldu.

O'nu gören SÜTÇÜ İMAM,
İçimizden bir KAHRAMAN.

KİREÇCİZADE'dir kendi,
Babası ÖMER EFENDİ.

Bu canileri hakladı.
Şerefimizi pakladı.

Namusdur bizlerde kadın.
Bu böyledir BUGÜN ve DÜN.

Cennet ayağına serilir,
Uzanan eller kırılır.

Düşman takip ettiğinde,
Ve izini güttüğünde.

BERTİZ O'nu kucakladı,
MERT EVLAD'ını sakladı.

Vermedi namert eline,
Aynısını yapar yine.

Günlerce BERTİZ'de kaldı.
Tüm köylere varıp geldi.

ÇETE topladı buradan,
CANCİK'a geldi oradan.

Arkadaşlarıyla yine.
Saldırdı düşman inine.

Sonuna kadar savaştı,
Ünü her yere ulaştı.

Savaş sona erdiğinde,
Sulh dönemi girdiğinde.

Tertiplenir bir merasim,
Toplanılır kısım kısım.

Büyük şenlikler yapılır,
Kaleden toplar atılır.

Ateşleyen SÜTÇÜ İMAM.
Gümbürtüler pek de yaman.

O anda bir şeyler oldu.
Çalışan top susup kaldı.

Namlusuna baş eğerek,
Neyin nesi bu, diyerek,

Tetkik edip baktığı an,
Ateş parladı oradan.

Kafasından yara aldı.
BURÇ'tan yere düşüp kaldı.

Hastaneye götürdüler,
Tam onbeş gün yatırdılar.

Bir şey yemedi içmedi.
Konuşmadı göz açmadı.

Onbeşinci gün sonunda,
Baş eğdi ECEL önünde.

Ayrılık zamanı geldi,
GAZİ İMAM, ŞEHİT oldu.

ÇINARLI CAMİ'de yatar.
Yüreğimiz orda atar.

Ziyaretine gideriz,
Dua okur, yad ederiz.

Adı her yere konuldu.
ŞEHRİMİZLE ÖZDEŞ oldu.

Rahmet eylesin ol GANİ.
Cennet olsun hem MEKAN'ı.

DAVA'sı yerde kalmasın.
Emeği zâyî olmasın.

Şimdi de BAYRAK'ım indi.
Görenlerin kanı dondu.

KISAKÜREK MEHMET ALİ,
Kalem tutanlardan eli.

Hazırladı bir bildiri.
Hiss-i iman olsun diri.

“Hazır ol vaktine millet
Öldürüyor DİN'i illet

Hürriyet meş'alen BAYRAK,
İndirildi KALE'nden bak.

Yerine paçavra kondu.
Yok mu gayret sizde şimdi?

SANCAK'ı tekrar asalım.
Cani düşmanı süselim.

Tevekkül edin ALLAH'a.
Kıramaz düşman bir daha."

ÇAĞIRI yerini buldu.
Duyan akın akın geldi.

Halk ULUCAMİ'ye aktı.
CUMA GÜNÜ öğle vakti.

EZAN, SÂLÂVÂT verildi.
HAK DİVANI'na duruldu.

Saf tuttular genç ve koca
HUTBE sundu RIDVAN HOCA.

Başkası'dır, diyen de var.
Münakaşa getirmez kâr.

Kim demişse, denene bak.
Gerisin TARİH'e bırak.

Öz olarak şunlar dendi
Söylenen sanki figandı.

“Esirler Cuma kılamaz.
Caiz değil bize namaz”

Cemaat içinden biri,
Haykırdı aynı sözleri.

“Bayraksız Cuma kılınmaz,
Kılarsak kabul olunmaz.”

Uğuldadı saflar bir bir,
Getirildi hemen TEKBİR.

İman kavgası güdüldü,
KALE'ye hücum edildi.

Ak sakallı sakat bir zat,
Şöyle deyip etti feryat.

“Haydin babam VATAN GÜNÜ
Kavgayla KURTARIN DİNİ”

Denenler halkı coşturdu
Aşılmaz engel aştırdı.

Hucum etti bütün millet,
Parçalansın diye zillet.

Bir hamlelik kapışmayla,
Silah-süngü çatıymayla

Düşman direnci yıkıldı,
Kale burcuna çıkıldı.

ZALHACOĞLU OSMAN ERŞAN,
BAYRAK asarak aldı şan.

Silah ile inen SANCAK.
İMAN ile çekildi bak.

Bunu seyreden AHALİ,
Akıttılar sevinç seli.

Bilmediler ne olsunlar,
Ağlasınlar ve gülsünler.

Bıçak kemiğe dayandı.
Evler barklar OD'a yandı.

Olaylar artıp gelişti,
Hisseimize SAVAŞ düştü.

Her tür hazırlık görüldü,
Millete taktik verildi.

Şu sözler düşmedi dilden;
“VATAN BIRAKILMAZ ELDEN

BİZLERE OLMADAN MEZAR,
OLAMAZ DÜŞMANA GÜLZAR”

İşgalciler saldırdılar,
Gördüğünü öldürdüler.

Cadde cadde, sokak sokak,
Döğüş oldu satır-bıçak.

Bir yanda da açlık, soğuk
Perişandı çoluk çocuk.

Çekilindi dağ ve yamaç,
Bu çıkışa dendi “KAÇ, KAÇ”

MUSTAZ’AFLAR dua eder,
Allahümme yâ VEDÛD der.

Gavurlara verme umud,
Elin bağla dilini tut.

Kahbe düşman sonuna bak,
Elbet bura kurtulacak.

Yirmi iki gün ve gece,
SAVAŞ yapıldı böylece.

Köylere bile yayıldı,
Düşman CİHAD’la koğuldu.

ONİKİ ŞUBAT GÜNÜ'nde,
Sabah'ın erken deminde.

Zulmet perdesi yırtıldı,
MARAŞ BÖYLECE KURTULDU.

Bir de ZEYTUN OLAYI var,
FINDICAK, GEBEN ve de ŞAR.

O da önemli o kadar.
Anlatmaya vaktimiz dar.

Burda da destan yazıldı.
Yılanın başı ezildi.

Zalimler payidar olmaz.
Mazlumların ahı kalmaz.

Kim zulümle âbâd olur,
Onun sonu berbâd olur.

Kim de halka verse keder,
Ona MEVLA gazab eder.

Gönderir de NUSRET'ini,
Kırar düşman savletini.

O KAHHAR'dır eder kahir.
Bu böyledir evvel ahir.

Yaptıkları kalmadı kâr.
Bir de bunun ÖTE'si var.

BAYRAM oldu bize o gün,
Kutluyoruz dün ve bugün.

Her yer donanır, döşenir,
Geçmiş aynıyla yaşanır.

Küçük, büyük kentimize,
Toplanırlar semtimize.

Bir büyük SEYRAN kurulur.
En az bir hafta sürülür.

Olandan ibret alınsın.
Nesilden nesle salınsın.

Yoksa TARİH TEKRAR EDER,
Belki dünkünden de beter.

SU UYUR DÜŞMAN UYUMAZ.
Fırsat bulsa öcün komaz.

Güne göre tavır alır.
Koğdum dersin, geri gelir.

Çağlar değişse de öyle.
DEĞİŞMEZ GERÇEK BU böyle.

ŞEHİT-GAZİ yad edelim,
Ruhlarını şad edelim.

ASLANBEY, ALİ SEZÂÎ,
CENNET ve ÇUHADAR ALİ.

Heyet topladı gizlice,
VEZİROĞLU MEHMET HOCA.

Kuyucak'ta MILLİŞ NURİ,
En yigit bir savaş eri.

TÜRKOĞLU, DORTOR MUSTAFA,
EVLİYA var, birde daha.

MOLLA ve ABDULKADİR'ler,
Oldular şehit, iki er.

YUSUF ÇAVUŞ ve ABDULLAH,
Bir de MUALLİM HAYRULLAH.

KARAKIZ'la YÖRÜK SELİM,
KADIOĞLU'nda söyleyelim.

BENLİ ALİ, EŞBAH OSMAN,
Bunlar da bıraktılar nam.

ZÜLKADİROĞLU, BOMBACI,
MAHMUTBEY, ÇUHADAR HACI.

BAYAZITLAR, ARİF ŞİŞMAN,
LÜTFİ BEY'le SEYYİD DURAN.

HAFIZ ALİ, NASIR MEHMET,
TEKEREKZÂDE ve RE'FET.

KARAKÜÇÜK vede BEŞEN,
KOCABAŞ'ta var çalışan.

AŞIKLIOĞLU SENEM AYŞE,
Bir de FATMALI DEVRİŞ'e.

ELOĞLU'lu EDE'lere,
PAZARCIK'lı ÇETELERE.

Erkek - kadın nicesine,
Çocuk, genç ve kocasına.

KÖYLÜ'süyle ŞEHİRLİ'si,
Yabancı ve yerlisi,

Adlı adsız hepisine,
Mekan olsun kalp ve sine.

Hak uğruna olan ŞEHİT,
Bugün o gün BEDİR, UHUD.

Onlara ölü demeyin,
Peşlerinden gam yemeyin.

Belki dipdiri yaşarlar,
Bilmeyenlerse şaşarlar.

Yaptıkları ne büyük iş.
UKBA'da alırlar bahşış.

Günahları af olunur,
NAİM KÖŞKÜ'ne konulur.

CENNET NİMETLERİ yerler
Üzülmezler, sevinirler.

Tekraren dünyaya gelip,
Hak uğruna canın verip.

Almak isterler mükafât,
Cennet içinde olmak şâd.

Çünkü onlar acı duymaz,
Belki ısırık kadar az.

Kullara olan borcuna,
Kefildir RABB'leri buna.

Borçlusunu memnun eder,
ŞEHİD'e çektirmez keder.

FİRDEVS üstünde uçarlar,
ŞARAB-I TAHÛR içerler.

Cennetlere girer iken.
Ora için hasret çeken.

YETMİŞ YAKINI'nı alır,
Beraberce dahil olur.

Aman ALLAH ne büyük şan,
Bu işin bedelidir CAN.

Ama öyle ucuz değil.
AMENTÜYLE OLUR HA bil.

Hem ŞEHİDLİK, hem GAZİLİK,
Kabul etmez Murâîlik.

Gösterişle olmaz bunlar,
Yoksa heder olur kanlar.

O kan ki BÜYÜK HEDİYE,
Sunulacak SON NEBİ'ye.

Rasulümüz İLK GAZİ'dir.
Gidilen ONUN İZİ'dir.

ŞEHİT ECRİ'ki GAZİ'ye,
Verilir, hak etti diye.

Onlar da aynı savaşa,
Katılırlar koşa koşa.

Niyetleri ŞEHİT OLMAK,
KEVSER HAVUZU'na dalmak,

Ama ECEL gelmeyince,
HAK'dan EMİR olmayınca

Kişi yatağında ölür,
ŞEHİT MÜKÂFÂTI alır.

Kıymetli ise iş ne denli,
Niyet ondan da önemli.

Şunu bilin ki yaranlar,
Makbuldür dökülen kanlar.

DİN, NAMUS ve de VATAN'ı
Kurtarır bunların KAN'ı.

KIYAMET GÜNÜ'ne kadar.
Mücadele devam eder.

HAK her zaman GALİP gelir.
Batıl ise zâil olur.

Ve yine o güne kadar,
Bu yolda bir millet gider.

Bu nizamı kuran kurdu.
Kalem kırıp, defter dürdü.

Hikmetinden sual olmaz.
Teşviş eden huzur bulmaz.

Şu sözlerimi duyunuz.
Kulağınıza koyunuz.

Yoktur böyle DÜNYA'da bil,
İSTİKLÂL MADALYALI İL.

KENDİNİ KURTARAN ŞEHİR,
KAHRAMAN'dır, çekmez kahir.

Geçmişini unutma ama
Oraya takılıp kalma.

Doğru, makul tutta bir yol
Durma yürü bahtiyar ol.

Ama zahmetli seferdir.
Dayan ha sonu zaferdir.

Kim ki çabasının artırmaz
Etrafı onu kurtarmaz.

Asıl GÖREV yeni başlar,
Çoktur yapılacak işler.

Önce plan kurulmalı,
Programına alınmalı.

Hedef doğru konur ise,
Gayret fazla olur ise.

Başarmamak mümkün değil,
İnan ve işine eğil.

Yollarda kalır yorulan,
Şu duygu olsun parolan.

Bir şey ki yapılacaksa,
Ve mutlaka olacaksa.

Ben değilsem kim yapacak?
Tek çiviye de çakacak?

Şimdi değilse ne zaman
Yapacağım deyip davran.

Günlerimiz denk olmasın,
Yöremiz geri kalmasın.

Ayrılıkları atalım,
Gücümüze güç katalım.

Geriliğe açıp savaş.
Her konuda olalım baş.

Bu da BİLGİ, İŞ'le olur,
El ele verişle olur.

KALKINALIM MANEN, MADDEN
Oluru da budur cidden.

MERKEZ, İLÇE hep el ele,
Yürüyelim İSTİKBAL'e

Her dem maksuda erelim.
Dünya ahret GÜN GÖRELİM.

Bir de HAK YERİNİ BULSUN.
BÜYÜK ŞEHRİMİZ KURULSUN.

Bu yer neslimize kalsın.
KAHRAMAN KENT mamur olsun.

İMİRAN HOCA'nın son sözü,
ALLAH'ım koru sen bizi.

Maddi kalkınmanın yanında kentlerin öz kültürlerini yaşatmaları da varlıklarını devam ettirmenin en önemli köşe taşıdır. Şehrimin Kahramanmaraş zengin kültürü ve birikimi ile eşi gösterilemez kentlerimizden olmasına rağmen malesef bugün yeterince tanınmamakta, daha doğrusu varlığını gösterememektedir. İşte bu bilinmezliğin giderilmesine bir katkıda bulunması amacıyla elinizdeki “KAHRAMANMARAŞ DESTANI” Pazarcık İlçe Müftümüz İmran KILIÇ bey tarafından kaleme alınmış ve belediyemizin kültür hizmeti olarak elinize ulaşmıştır. Kültür müdürlüğümüzün kuruluş aşamasından sonra bu çalışmalar daha bir düzen ve süreklilik içerisinde devam edecektir.

Hedef, kültürü ve kalkınmışlığı ile bölgesinde lider, dünya ile bütünleşen, uluslararası ilişkileri yüksek bir kent olmaktır.

Hanefi MAHÇİÇEK
Belediye Başkanı